

Varselsskud. Det gør opmærksom paa, at det maaske er sidste Gang i vor politiske Danmarkshistorie, at de to borgerlige Partier, Venstre og Konservative, har et solidt Flertal i begge Rigsdagens Ting. Maaske sidste Gang, siger Bladet, og saa skildrer det, hvorledes Socialdemokratiet har haft Fremvækst, hvorledes det har været i saa stærk og konstant Fremvækst, at det sikkert kun er et Tidsspørgsmaal, naar dette Parti sammen med det radikale definitivt tager Magten i Folketinget. „At Socialdemokratiet ved det sidste Valg — selv efter en 2 $\frac{1}{2}$ -aarig evneløs og mislykket Regeringsperiode — alligevel gik 27 000 Stemmer frem, er i alle Tilfælde en Omstændighed, som de borgerlige Partier gør vel i ikke at overse“.

Jeg takker „Skatteborgeren“, fordi den har Øjet aabent for det rigtige og forstaaer Tidens Udvikling. Naturligvis har den Ret. Maaske er det virkelig sidste Gang, de to Partier, der med Urette tilegner sig Betegnelsen „borgerlige Partier“, men som vi nok ved hvem er, har Muligheder for at misbruge et Flertal, og hvor er det dog letsindigt af dem ikke at gøre dette Misbrug, saaledes som de har gjort det før. Naturligvis har den ærede Ordfører for Venstre Ret i, at Opgaverne er vanskelige. Ja, de er maaske endog uløselige for Venstre, i alt Fald hvis det skal følge sin Fortid og blot opfylde en mindre Del af de Løfter, det har givet. Skal det det, saa er jeg paa det rene med, at det er en uhyre vanskelig Opgave, det har. Men, som Bladet „København“ skrev: Venstre er under Ansvarrets Lov. Det har ønsket den Magtstilling, og det har kaaret sin Høvding, og nu kan det ikke nytte at sukke over det. Nu maa det meget hellere tage det med godt Humør, som vi andre gjorde i gamle Dage. Vi havde virkelig ikke bliden Bør, men desuagtet klynkede og klagede vi ikke, og da det ikke kunde være andet, kaldte vi til Valg. Det kan Venstre ogsaa gøre, naar det passer dem; naar de bliver kede af Vilkaarene, kan de kalde paa Vælgerne, saa bliver de befriet for Ansvar, saa er det forbi.

Venstre har jo paataget sig at nedsætte Skatterne væsentligt; der er nævnt 20—30—40 pCt. Nedsættelser, alt efter de forskellige Kandidaters Temperament, og disse Nedsættelser skal jo fremkomme ved det, man med et smagfuldt Udtryk kalder Nedskæring. Denne Nedskæringsbeskæftigelse er jo kær og kendt hos den nuværende Finansminister. Det var jo ham,

der ved Nytaar 1923 i Paladshotellets Marmorhave holdt den stemningsfulde Tale ved Venstres Banket. Efter Overskrifterne i Regeringsbladet at dømme var det en festlig og interessant Aften. Det kan jeg godt forstaa; thi Festen bestod i, at den nuværende højtærede Finansminister holdt en Tale, i hvilken han sagde: Men vi har allerede i Virkeligheden skaaret saa stærkt, at skal der skæres dybere, saa skrærrer vi ikke længere i Hud eller i Haar, men i levende Kød. Det var i 1923, at der altsaa var skaaret saadan, at hvis der nu skulde skæres mere, saa blev det i det levende Kød. Det er den Gerning, den højtærede Finansminister nu har paataget sig: at skære i det levende Kød, hvis der da er mere Kød tilbage; maaske er det kun Benene, der skal skræbes nu.

Men der er jo unægtelig adskilligt at indfri; der er jo de 93 000 arbejdsløse, som jo nok maatte kunne opmuntre Ministeriet til at sige os, hvad det er for Vidundermidler, det vil anvende for at komme over denne Arbejdsløshed; og der er jo Landmandsbanken og Statslaanet, der skal udfri os af det smertelige Forhold til Landmandsbanken. Det er nu nogle Maaneder, siden det hastede; det er nu nogle Maaneder, siden det var saa pinende galt, at vi slet ikke kunde gaa til Valg, syntes jeg jeg hørte. Vi kom dog igennem Valget; og endnu *staar* det hele vel derhenne ved Holmens Kanal; men det haster vel fremdeles; vi har vel ikke glemmt, men husker vel alt det, man talte om, og der maa vel stadig være noget om det, at man skulde have det Forhold dernede i Orden; og det kan jo da ikke tage lang Tid at stifte et Statslaan. Jeg ser, at der her til Landet er rejst nogle Finansmænd, netop med det samme Formaal, saa vi kan formodentlig en af Dagene vente os et Lovforslag om Optagelse af et to Hundrede Millioner Kroners Laan, som allerede er bebudet, for at frelse det kapitalistiske Selskab fra fuldstændig Ødelæggelse.

Og saa er der jo Sønderjylland. Den højtærede Statsminister blev netop kaaret til Høvding paa Basis af Sønderjyllands Venstres Ønske derom, og der er i disse Dage kommet en ny Resolution fra Sønderjylland — ja, der er vist kommet adskillige i de fire Uger. Jeg synes, at hver Dag, jeg gik her i den Tid, vi var inde før Jul, kom der en ny sønderjydsk Deputation; og der er altsaa i de sidste Dage kommet en ny Resolution fra Sønderjylland af samme alvorlige Art som alle de foregaaende. Den kræver ganske vist ikke ti